

วัดนางนอง

ประวัติความเป็นมา

วัดนางนองเป็นวัดโบราณ สร้างสมัยกรุงศรีอยุธยา พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้ปฏิสังขรณ์ใหม่ทั้งวัด และสถาปนาเป็นพระอารามหลวง พระอุโบสถ พระวิหาร พระเจดีย์ ศาลาหน้าวัดล้วนเป็นทรงเก๋งจีน พร้อมทั้งศิลปกรรมที่ปั้นลม หน้าบัน ประตูกุหาต่าง พระประธานในพระอุโบสถและที่ฝาผนังมีลายรดน้ำ รูปทรงศิลปะไทยจีนประยุกต์ ต่อมาได้มีการปฏิสังขรณ์สิ่งก่อสร้างที่ชำรุดทรุดโทรม คือ พระอุโบสถ และศาลาการเปรียญ เป็นต้น

สถานะและที่ตั้ง

วัดนางนอง เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหาร ตั้งอยู่เลขที่ ๗๖ แขวงบางค้อ เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร มีที่ดินตั้งวัด เนื้อที่ ๒๗ ไร่ ๓ งาน ๒๕ ตารางวา

สิ่งสำคัญ

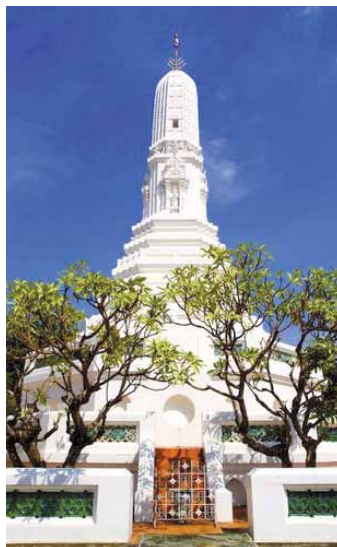
พระอุโบสถ เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน ลักษณะสถาปัตยกรรมแบบจีน สร้างสมัยรัชกาลที่ ๓ หลังคาลาด ๒ ชั้น มุงกระเบื้อง หน้าบันประดับกระเบื้องเคลือบ เสาพาโลรูปสี่เหลี่ยม ชุ่มประตูปั้นลายดอกพุดตาล ชุ่มประตูและหน้าต่างประดับลายปูนปั้น บานประตูด้านนอกประดับมุกทั้งบานมีลวดลาย ขอบประตูเขียนลายทองเป็นรูปต้นกัลปพฤกษ์ และโคตรเพชร ขอบหน้าต่างตรงผนังด้านนอกเขียนรูปเพชร บานประตูและหน้าต่างด้านในเป็นลายรดน้ำ บานหน้าต่างเขียนภาพวรรณคดี

พระประธาน เป็นพระพุทธรูปทรงเครื่องปางมารวิชัย

พระเจดีย์ อยู่หน้าพระอุโบสถ ลักษณะเป็นแบบย่อมุมไม้ยี่สิบ ฐานทักษิณแปดเหลี่ยม เป็นศิลปะสมัยรัชกาลที่ ๓

พระวิหาร มี ๒ หลัง ลักษณะเป็นสถาปัตยกรรมแบบไทย ประตูทางเข้า มีลักษณะทรงโค้ง เป็นวงกลมแบบฝรั่ง ๒ ชั้น ก่อด้วยอิฐ ฝาผนังฉาบปูนทาสี

พระปรางค์ ๒ องค์ อยู่ทางทิศเหนือและทิศใต้ของพระเจดีย์ ฐานทรงบาตรคว่ำ องค์พระปรางค์กลมมีบัวคว่ำบัวหงายเป็นชั้น ๆ สูง ๑๖ เมตร